

EDINOST

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torških, četrških**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerni pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej za naračbo
brez priložene naročnine se sprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.,
izven Trsta po 4 nč.

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
maši oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema *repräsentatio* ulica Molino pic-
colo št. 3, 11. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprto reklama
cije se prosto pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Javni shodi.

Prihodnje **soboto**, dne 13. t. m. ob 9. uri
zvečer, bode velik javni shod v telovadnici Sokolovi.

Na dnevnem redu bode razgovor o mestnih
volitvah. Ker je zadnji čas, da pridemo Slovenci
na jasno, kako nam je postopati ob predstojeh
občinskih in državnozbornih volitvah v mestnih
razredih, pozivljajo se vsi rojaki, da se v velikem
številu udeležijo tega shoda. Nadalje bodo prihodnje
nedelje dne 14. t. m., nastopni shodi po okolici:

Za II. okraj: **„Pri lovca“** ob 11. uri predpol.,
v **Rocolu** ob 3. uri popoldne (v
gostilni Prašelnovi).

Za I. okraj: **Pri sv. M. M. zgornji** ob 4½
uri pop. (v gostini g. Sancin-Sira),
v **Škednju** ob 6. uri popoldne
(v gostilni pri Oblaku).

Za IV. okraj: **V Barkovljah** ob 4. uri popol
(v gostilni „Obrtniškega društva“),
v **Rojanu** ob 6. uri popoldne
(v gostilni g. Josipa Katalana).

Za V. okraj: **Na Opčinah** ob 4. uri popoldne
(v hiši g. Ivana Goriupa).

Javni shod

pol. društva „Edinost“ dne 1. februarja 1897.
v telovadnici „Tržaškega Sokola“
(Zvršetek.)

Kamušičič: Slavni zbor! Ker je g. pred-
sednik v svojem uvodnem govoru načrtal program,
kakoršnega zahteva pol. društvo „Edinost“ od
svojega kandidata za državnozborni volitev v V.
kuriji, in ker sem jaz nekako že vpeten v to vpra-
šanje, izjavljam tukaj javno svoj program, ki se
popolnoma strinja s programom pol. društva „E-
dinost“, in sicer: jaz sem za to, da se uvede za vse
državljanke splošna in tajna volilna pravica brez
izjeme; kar zahteva tudi pol. društvo „Edinost“.
Jaz sem ob enem, kar sem že izjavil na delav-
skih shodih, za svoboden tisk in svobodno besedo
na shodih; jaz sem istotako za to, da se za de-
lavce ustvari varstveni zakon in da se za kmete
ustanove take podpore, ki bi jih mogle rešiti
pogina.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoški spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

O, kresnice savignyjske!

Vso noč so se jej svetlikale pred zaprtimi
očmi kakor zvezde. Park z vsemi najtemnejšimi ho-
dišči svojimi je bil napolnjen z njimi. Kraj tratin,
na drevju, v grmovju so se bliščale kakor žirani-
dole... Drobní pesek v drevoredih, valovi ribnikovi
so kresali zelene iskre, in vse te male, svetle pi-
čice so delale slovesno razsvetljavo, s katero se
je venčal Savigny, da bi praznoval zaroko med
Georgesom in Sidonijo...

Ko je drugo jutro ustala, je bil njen načrt
gotov. Georges jo ljubi — to ve za trdno. Toda,
jo-li misli tudi vzeti?... O tem je jako dvomila,
ta ptica. A to je ni strašilo. Čutila se je dovolj
močno, da bi obračala to ob enem slabotno in
strastno otročje srce, kakor bi se jej zljubilo.
Samo upirati se mu je bilo treba, in to je tudi
storila.

Naslednje dni je bila mrzla, malomarna, na-
vlašč slepa in brez spomina. On je hotel govoriti

Ravno tako sem za brezplačno poučevanje
po šolah in tudi za brezplačne sodnijske razprave.
Ravno le-té delajo ljudem največje težave. Dve
vprašanji sti še tukaj za naše razmere, ki sta zelo
važni, to je narodno in verske vprašanje.

Narodno vprašanje bi se bilo moralo že davne
rešiti. Vsaki narod bi bil že moral priti do svojih prav-
ic, vsaki narod bi moral spoštovati druge narode
in jim biti pravičen. Vsaki narod naj bi užival vse
pravice v vseh uradih. Dokler se to ne izvrši,
bi jaz vedno glasoval z našimi poslanci za našo
narodno stvar.

Kar se pa tiče verskega vprašanja, zahtevam
verske šole. Jaz, kot bivši učitelj vem, da ni hujšega
nego je to, ako dragoverski učitelj poučuje drugo-
verskega otroka, ako protestantovski učitelj po-
učuje katoliškega otroka, ali katoliški učitelj
protestantovskega itd. Jaz sem torej vedno za to,
da krščanske otroke poučujejo samo krščanski
učitelji (Dobro-klici!); tako ostane čista vera med
nami, katero smo podedovali po svojih stariših.
Jaz sem tudi za to, da ostane sedanja šola in nje
nadzorstvo v rokah posvetnih (laičnih) učiteljev
ter da se v ljudski šoli obdrži poduk v realijah
(naravopisje in naravoslovje) vsaj v istem obsegu,
kakor danes. Jaz sprejemem v polnem obsegu pro-
gram društva „Edinost“ in ni nikake bistvene
razlike med nami.

Predsednik: Na predgovornikov pro-
gram imam opozoriti le, da jaz nisem razvijal
svojstev, katere naj bi imel kandidat pol. društva
„Edinost“, ampak svojstva, katere naj bi imel
kandidat po mojih mislih. Pri predgovorniku je
izključeno, da je progresist, izključeno, da je kon-
servativec, torej je kandidat ali na podlagi pol.
društva „Edinost“ ali pa na podlagi socialnega
demokratizma.

Kamušičič: Jaz kandidiram na podlagi
programa socialno-demokratske stranke. Moj pro-
gram ne izključuje, da bi ne bil jaz kandidat na
podlagi socialno-demokratske stranke.

Predsednik: Nam je glavni pogoj, da
bode naš kandidat zagovarjal narodna načela.

Kamušičič: To je umevno samo ob sebi,

z njo, znova priklicati tisti blaženi trenotek, a ona
se mu je izogibala, vedne potiskaje kega drugega
med sebe in njega. In sedaj je pisal.

Svojerodno je nosil pisma v skalno votlino v
ozadju parka pri bistrem vrelcu, katerega so zvali
„Pošast“ in ki je imel streho iz slame.

Sidoniji se je to videlo izborno. Zvečer je
bilo treba lagati se, izmisliti si izgovor, da je
mogla iti sama k „Pošasti“. Povprek čez drevo-
rede padajoča senca dreves, vršenje viharne neči,
tek in vzburljenje, vse to jej je provzročevalo pri-
jetno bitje srca. Našla je pismo, mokro od rose,
odihano od vrelčeve mrzloti, in v mesečini se je
svetilo tako belo, da je je naglo skrila, boj se,
da bi jo kdo iznenadil.

In s kakim veseljem je je potem odpirala, ko
je bila sama, s kako naslodo je ugibala ta magična
znamenja, te zaljubljene fraze, katerih besede so
se jej videlo obletavane od jasnih modrih in ru-
menih krogov, kakor bi čitala svoje pismo v polni
solnčni svetlobi:

„Jaz te ljubim... Ljubi tudi ti mene“... je
pisal Georges v vseh možnih premenah.

Od kraja ni odgovarjala ničesar. Pozneje pa,
ko je opazila, da je silno zaljubljen v njo, da je ves

na o mora kandidat postaviti na stališče, katero
zahteva pravičnost do drugih narodov in do vere,
in da mora podpirati vse, kar gre dotičnemu narodu.

Predsednik: Mi jemljemo na znanje iz-
javo gosp. Kamušičiča, da se je on odrekel soci-
jalno-demokratskemu programu.

Za besedo se je oglasil inž. Živic.

Živic: Gosp. predsednik nam je povedal,
da se danes ne postavi kandidat. Jaz mislim, da
je to tudi prav, kajti meni se zdi to še prezgodaj.

Na vsaki način bo treba to še premisliti, s
katero stranke bi se morda lahko združili. S pro-
gressisti ne moremo iti. Konservativci se bodo
morda kaj spametovali in mi vzamemo morda njih
kandidata za svojega. Na vsak način bode
treba še preštudirati, katere kandidate nam je
postaviti, govoriti o njih pa je še prezgodaj.

Predsednik: Danes nismo tukaj z vsemi
volilci, nimamo tega naloga. Mi moramo slišati me-
nenja vseh stanov v Trstu in okolici. Glede me-
nenja g. Živica, da bi se eventuelno zjedini s
konservativno stranko, izrekam, da to ni mogoče,
kajti oni so si postavili že svojega kandidata,
namreč Vierthalerja; kakšen človek pa je to, to že
vese vati.

Kamušičič: Gosp. predsednik je omenil
poprej, da sem se jaz odrekel socialno-demokra-
tičnim načelom. Če pa g. predsednik pregleda moj
program, bode videl, da sem še vedno socialni
demokrat, ki je pravičen vsem.

To naj se dostavi, da ne bode kakšno po-
mote glede moje izjave.

Predsednik: To se jemlje na znanje. —
Želi morda še kdo besede?

Oglasil se je inženir Živic: Jaz mislim,
da se moramo zahvaliti odboru pol. društva „E-
dinost“ za razjasnenje, katero nam je dal danes in
ga ob enem prosimo tudi za naprej, da nas
skliče še na kateri shod, kjer ga bomo poslu-
šali, odgovarjali na njegova vprašanja in ga sploh
podpirali.

Predsednik: Dovršili smo torej to da-
našnje zborovanje v krasnem miru, v uzornem redu,
kakoršnega nismo mi sami pričakovali. Posebno pri

njen, in da obupuje zaradi njene hladnosti, se je
izrekla brez okolišev:

„Jan ne bodem ljubila drugega, nego svojega
soproga“.

Da, to je bila že povsem žena, ta malička
Chébeova...

V.

Kakšen je bil konec zgod Chébeove
hčerke.

Med tem se je bil približal september.

Lov je bil pripeljal v grad mnogobrojno, šu-
mno, namešano družbo. Vsi ti bogati meščani so
se gestili počasnno, leno in zaspano kakor kmetje.
V mraku hladnih jesenskih večerov se se večsah
pe veliki cesti peljali lovcem nasproti. Na strniščih
se je dvigala megla in med tem ko je preplašena
divjačina z boječim kričanjem drla preke njiv, se
je moč počasi vzdigovala iz lesovja, čegar temne
mase so se raztezale daleč tja po ravnini.

Prizgali so svetilnice na vozeh ter se potem,
odeti z razvitimi odeli, naglo vrnili domov, ime-
ječi obraze zarudele od ostrega vetra. Krasno raz-
svetljena dvorana se je napolnila z vriščem in
smehom.

(Pride še.)

jednakih shodih se zbirajo elementi popolnoma različnih mislij; pogostoma nastajajo prepiri, in celo izgredi. Mi pa smo danes tukaj razpravljali mirno, trezno, možato, zaslišali različna mnenja, obnašali smo se pri tem kakor zreli možje. Če nam bode čas dovoljeval, se zberemo še v jednom ali drugem delu mesta tržaškega, da se zopet razgovorimo ter zaslišimo mnenje delavcev, naših obrtnikov, torej danes nismo zadnji tukaj.

Povdarjati imam še, da če postavimo jednega ali drugega kandidata, da bodimo složni, da bode sloga med nami; če tudi ne zmagamo, da bode vendar naša manjšina taka, da bodo z njo računali domači in dunajski čitatelji. To bode mogoče le tedaj, če bodemo složni, ne le mi, ki smo tukaj, ampak da to krasno krepost širite med sobrate, med delavce, obrtnike in kmetovalce. V slogi je moč, v slogi je zmaga. Jaz se vam še enkrat prav prisrčno zahvaljujem na vašem mnogobrojnem obisku ter na uzornem redu med zborovanjem, ter vam v to kličem: Bog vas živi! (Gromoviti živijo — dobro-klici.)

Državnozbornske volitve na Kranjskem.

(Izv. dop.)

V Ljubljani, dne 9. feb. 1897.

Kompromis je torej razbit in volilni boj se je začel. Pogajanja kranjskih strank za skupno postopanje o državnozbornskih volitvah niso bila resna. „Slov. Narod“ je tikom pred shodom zaupnikov katoliško-narodne stranke v dopisu, jako neumestnem že celo v takih časih, pripovedoval o „železih, katere drži v ognju“ prosvetljeni Lev XIII. Prav pravi „Slovenski list“: „Nedostajalo je odkritosrčne želje po miru na obeh straneh. Obe stranki sta hoteli s kompromisom spraviti nekoliko svojih prijateljev v državni zbor, in sicer tako, da bi ne pele mošnjice. Po tej kratki komediji bi se boj nadaljeval. Zato si niti odposlanci katoliško-narodne, niti oni narodne stranke niso upali povprašati: kaj pa bode podlaga miru? Programa obeh strank sta si tako podobna, da si radi tega stranki ne moreti očitati. Obe imate na programu tri bistvene točke, ki naj vežejo naše bodoče poslance v jeden klub, namreč: krščanstvo, narodnost in na gospodarskem polju krščanski socializem.

„Slovenec“ in „Narod“ vabita svoje „pomiselnike“ v bojni ples, ki se bo vršil baje v „hasek in v čast slovenskega naroda“. O tej priliki pa zremo čudno prikazen: strankama, ki vedno povdarjati svojo moč, nedostaje resnih kandidatov — nimati mož. To je naraven zaključek žalostnih političnih razmer kranjskih. Ni treba misliti, da kranjski Slovenci nimamo delavnih in rodoljubnih mož, a ti možje, naj si so bili pričetkom sedanjega strankarskega boja angaževani na tej ali oni strani, se umikajo, ker čutijo dejstvo, da sedanja kranjsko „klerikalstvo“ in „liberalstvo“ ni drugega, nego osebno mnenje nekaterih oseb — kaj še, da bi narod v svojem jedru kaj čutil o teh nestvorih. Naj se rogajo na tej in oni strani! Ali ni daleč čas čistih računov. Ura čistih računov pride, ko bode tem možem, ki se za sedaj odtegujejo političnemu življenju kranjskemu, jel slediti tudi narod! A da se ta narod že pričinja otrepati [nezdravih uplivov, priča dejstvo, da nobena stranka ne ve za trdno, kak je nje položaj prav za prav.

„Narodna“ stranka nima nobenega mandata sigurnega. To je nasledek tistega velikanskega dela, s katerim se tako radi ponasajo naši „pravaki“. Ljubljanski „zaupniki“ narodne stranke so se izrekli, naj kandiduje v Ljubljani svetnik g. dr. Andrej Ferjančič, kateremu pa stoji nasproti kandidat svetnik g. Vencajz. Kakor v trebanjskem okraju zmagati bo mogla „narodna stranka“ tudi v Ljubljani samo s pomočjo Nemcev. Tak je sedaj položaj v narodni stranki in ne spremene ga več nobene lementacije. V Ljubljani imamo še par nesrečnih kandidatov: soc. dem. čevljarja g. Kordeliča, nenarodnega g. dr. Moscheta in gosp. Prosenca. Poleg teh kandiduje tudi prejšnji državni poslanec g. Kušar. „Narodna stranka“ skliče v nedeljo dne 14. t. m. shod volilcev v „Narodni dom“, kamor povabi — kakor piše „Narod“ — gg. Ferjančiča, Vencajza in Kušarja, da razvijejo svoj program.

V dolenskih mestih tudi nima posebna zaslombe doseđanji poslanec g. Višnikar. Dolenjci

mu očitajo, da ne opazajo pri njem niti „zakulisnega delovanja“ in da se je izognil glasovanju za celjski gimnazij. Narodna stranka se ogreva za — g. Šukljeja, ker svojega kandidata ne spravi pod streho. Nekateri nameravajo poslati k grofu Badeniju, ki je g. Šukljeju prepovedal kandidovati, deputacije, da izposluje od ministerskega predsednika preklic prepovedi. Mandat dolenskih mest diši tudi večnema kandidatu, g. grofu Margheriju in gosp. vitezu Savinschegu. Skoro gotovo bodo rasli — kakor v drugih okrajih — tudi v tem okraju kandidatje, kakor gobe po dežju. Ali mož neodvisnih, doslednih mož, ni!..

V gorenjskih in notranjskih mestih in trgih kandiduje zopet g. Anton Koblar. Pravega nasprotnega kandidata — naznanjena kandidatura socialno demokratiška se ne upošteva — se nima in žalostno bi bilo za tisto stranko, ki bi si upala postaviti nasprotnega kandidata. Dosedanje parlamentarno delovanje Koblarjevo je bilo toli živo in brižno, da mož gotovo zasluži še nadalje zaupanje svojih volilcev.

V gorenjskih kmečkih občinah kandidujeta g. prof. Tomo Zupan, predsednik družbe sv. Cirila in Metoda, in gosp. Pogachnik iz Podnarta. O razmerah, ki se bodo razvijale, imeli bodemo še priliko poročati.

G. dr. Ivan Sušteršič ostane skoro gotovo v svojem dosodanjem volilnem okraju, istotako g. Viljelm Pfeifer. Brez volilnega boja mogoče tudi tu ne bo, dasi se bodo glavne moči strank koncentrovale na notranjski in trebanjski kmečki skupini, za kateri pa kandidatje še niso določeni. Okolu 11. t. m. spregovoriti „konečno“ besedo obe stranki.

V peti volilni skupini so dosedaj oglašeni 4 kandidatje. V katoliško-narodni stranki je glede pete skupine popolnoma nepotreben razdor. Stranka je pred leti vabila slovenske delavce v svoj krog (narodna stranka se zanje ni hotela potruditi) in je res krščansko-socialna delavska organizacija postala precej obširna v katoliško-narodni stranki, katera poslednja je mnogo obetala delavcem. Sedaj, ko bi morala v dejanju pokazati svojo naklonjenost delavcem, postavi skoro gotovo proti kandidatu slovenskih krščansko-socialnih delavcev, g. Gostinčarju — protikandidata dr. Žitnika, o katerem se je čuditi, da se da izrabljati za tako nepošteno politiko. Njegov prostor je v kmečkih skupinah. Katoliška narodna stranka mora biti slepa. S kandidature dr. Žitnika v peti skupini poruši skoro gotovo lep del krščansko-socialne delavske organizacije; to pa bode na korist le socialni demokraciji. Tu ne velja noben izgovor, kajti vsi dobro poznamo aparat katoliško-narodne stranke in vemo, kaj more ta aparat narediti za tistega, za katerega se angažuje. (Mi smo gotovo med vsemi slovanskimi listi najdoslednejši zagovorniki in prijatelji krščansko-socialnega gibanja, ali za kandidature g. Gostinčarja se ne moremo ogrevati. Razlogov za to nečemo navajati tu. Le to bodi povedano krščanskim socialistom, da uprav njim, kakor mladi, še-le nastopajoči stranki, je še posebna dolžnost, da je skrajno previdna o postavljanju kandidatur. Stranka ima mnogo simpatij v Slovench; toda te simpatije so jako nežna in šibka rastlina, ki vsatne lahko kar čez noč. Gospoda naj vedo, da jim n. pr. nastop voditelja krščanskih socialistov, g. dr. Kreka, na shodu zaupnikov kat. narodne stranke, ni pomnožil simpatij med nami. Mi vsaj smo si vse drugače mislili ulogo krščanskih socialistov, nego jo je markiral dr. Krek ob toli važni priliki. Mi smo prisojali krščanskim socialistom nalogo, na kateri bi jih blagoslovljal ves narod; menili smo, da prevzamejo nalogo toli zaželjenih misijonarjev miru med brati. Iz teh lepih domoljubnih nad nas je naprijetno vzbudil gosp. dr. Krek. Opazke uredništva „Edinosti“).

Dr. Krek razpošilja pristašem kat. nar. stranke oklice za Gostinčarja. Oklici so tiskani v Blaznikovi tiskarni. Osrednji volilni odbor katol. nar. stranke pa agituje za Žitnika. Socialno demokratični kandidat za peto kurijo je socialni demokrat, krojaški mojster g. Železnikar, kandidat „narodne stranke“ pa krojaški mojster g. Kunc, ki je tudi že izdal svoj volilni oklic. Oba kandidata nimata posebnega upanja do zmage.

Kranjski Nemci prihajajo zopet na dan. V kratkem prirede strankarski shod v Ljubljani. Oti solnce nemško-slovenske zveze, kako si toplo!

Pravi volilni boj pričeli so v nedeljo 7. t. m. socialni demokratje in slovenski krščansko-socialni delavci z volilnima shodoma.

Toliko o volilnem gibanju. Ko se dovrši ta volilni boj, skrbeti bode treba, da spregovori odločno besedo ves slovenski narod. Namiguje se namreč, da slovenski poslanci na Dunaju ne bodo sedeli v istem klubu. „Slovenec“ malo preveč ljubezniči z nemško katoliško ljudsko stranko. Oduševljeno pripoveduje, s kako lepimi besedami () omenja ta stranka v svojem volilnem oklicu narodnega vprašanja in narodne jednakopravnosti avstrijskih narodov... Kako pa njeni člani dejanski razumevajo „vse pravične in z blagom Avstrije spojilive zahteve“, pokazali so o glasovanju o celjskem vprašanju. Zatorej nima „Slovenec“ nobenega povoda zatrjevati, da v načrtu nemške kat. ljud. stranke ničesar ne pogrešamo, najmanj pa zagotovljati, da, ker se stranka slovesno zavezuje, da hoče v verskih, gospodarskih in narodnih vprašanjih delovati na podlagi pravičnosti — imamo potem še najpopolnejši program, katerega se mora okleniti vsak pošten in trezno misleč volilec te ali one skupine“. Naj bi ne bilo slovenskega poslanca, ki bi zopet verjel medenim nemškim besedam veletržca Dipaulija ter se ognil jugoslovanskega kluba. S Slovenci bode računala vlada le tedaj, ako bodo združeni v jednom klubu. Še le združeni v tem klubu naj si slovenski poslanci poščejo zaveznikov za svoje gospodarske in narodne težnje. Slovenska stranka, ki hoče dati svojemu državnozbornskemu zastopstvu kako drugo obliko, se ne zaveda sedanjega političnega položaja in prej ali slej izreče narod ostro sodbo o njej. Nemeč je Nemeč — to parole moramo dati svojemu narodu. Ne ogrevajmo se ni za Dipaulija ni za — Žveglja!

Opomba dopisnikova: Dopis ni pisan ni na podlagi jedino prave „katoliško“ narodne stranke, ni na podlagi jedino prave „narodne“ stranke — zato pa naj se nikdo ne jezi na nepristransko uredništvo „Edinosti“.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 11. februarja 1897.

Deželni zbori. Večina deželnega zbora dalmatinskega ni dovolila sredstev za italijansko šolo v Spljetu, zbok česar so italijanski poslanci ostavili dvorano in namerujejo baje položiti svoje mandate. Gospoda kriče o nasilstvu, ne pomislijo pa, da kakoršna je setev, taka je žetev. V Trstu in v Poreču izrabljajo na najbrezsrčnejši način svojo večino in nimajo ni najmanjšega ozira do manjšine, v Zadru pa bi hoteli, da bi hrvatska večina nosila na rokah laško manjšino.

V deželnem zboru štirskem se je dogodil čuden, nenavaden slučaj: Slovenci so sklenili kompromis z nemškimi nacionalci, vsled česar je bil v skupini kmečkih občin izvoljen v deželni odbor Slovenec Robič, iz plenuma pa nemški nacionalac Kokoschin zoper liberalca Schreinerja Sicer pa je bila potrebna nemškim konservativcem ta mala lekcija, kateri poslednji so gledé deželnega odbornišva kričeče neveljalno postopali nasproti svojim slovenskim zaveznikom.

V deželnem zboru moravskem so izročili deželnemu odboru predlog posl. Zaceka za osnutje češkega vseučilišča in češke politehniko za Moravsko, ter predlog posl. d'Elverta za esnutja nemškega vseučilišča za to pokrajino.

Državnozbornske volitve. Danes smo prejeli seznam volilcev v veleposestvu Goriškem. Iz Gorice se nam poroča, da so davkarje napačno napisale imena malone vseh slovenskih volilcev in zamenjale njih bivališča. — Zato opozarjamo vse naše veleposestnike po Goriškem, naj reklamujejo svoje volilno pravo na namestništvu v Trstu, ako vidijo, da niso upisani v imenik volilcev, ki ga je razposlalo pol. društvo „Sloga“. Reklamaciji ne treba priložiti drugega dokaza, nego potrdilo od davkarje, da plačujejo 50 gld. davka od zemljišč in hiš. Od tega davka mora spadati 40 gld. na zemljiški davek. Potrdilo mora dati davkarja in sicer brez koleka. Take reklamacije so posebno potrebne tistim, ki plačujejo pod razne davkarje. V takih slučajih treba seveda potrdila od vseh davkarij. Volilec pa ima tudi to pravico, da sme

zahtevati, da se kdo izbriše iz imenika, ako je prišel v istega, ne da bi imel v to potrebne pogoje. Čas za reklamovanje je do 16. t. m. Zavedni rodoljubi pa naj ne skrbijo samo za se, ampak opominjajo naj tudi druge na njih rodoljubno dolžnost.

V „Slovenskem Narodu“ čitamo, da se je dosedanji državni posl. dr. Ferjančič odpovedal kandidaturi za mesto ljubljansko in da bode kandidoval v skupini notranjskih in gorenjskih mest.

V Idriji so zmagali socijalni demokratje o volitvi volilnih mož za V. kurijo.

Nov liberalen srbski časopis. Vodja razpuščene naprednjaške stranke v Srbiji, Garašanin, je privolil, da prične izhajati novo liberalno glasilo stranke pod imenom „Pogled“. Urednik novemu listu bode tajnik naprednjaške stranke.

Dogodki v Turčiji. Porta je izdala te dni okrožnico na velesile, v kateri protestuje zoper tajne konference evropskih poslanikov v Carigradu. Isti protest priobčil je turški odposlanik na Dunaju avstrijskemu ministerstvu za zunanje stvari. Ta protest skuša dokazati, da take konference vzbujajo sum v turških podanikih in jih delajo nezavpne, kajti te tajne konference so podobne — zaroti (!). Zajedno pa da kršijo ugled in samostalnost turške države v očeh nje podanikov. Turški odposlanik je slednjič zatrnil, da je po meniju turške vlade iskati vzroka sedanji revoluciji na Kreti osobito v okolnosti, da je hotela turška vlada uvesti reforme, na katere jo silijo velesile. Krečani pa da hočejo, da ostane vse pri starem. (!)

Nadejamo se, da se niti jedna evropska država ne bode obzirala na ta „protest“ Turčije.

Toda tudi Grška — katero veže sorodstvo krvi na krščansko prebivalstvo na Kreti — se je oglasila s posebno noto, s katero opozarja evropske vlasti, na svojo — narodno dolžnost. Lani so vlasti še mogle brzdati Grško, da ni posegla aktivno v homatije na Kreti. Kaj pa, ako bi Grška hotela nastopiti sedaj, siljena v to po razburjenosti naroda?

Potem je prišel trenotek začetka velikemu dogodku: razpadu Turčije. Ozirom na dejstvo, da se je fanatizem turškega prebivalstva, kjer isto živi v dotiki s krščani, raznel do živalske vzdignjenosti; da ta plamen namenoma netijo turški državniki, da so turške druhali po vsej Turčiji dobre oborožene, da tem druhalom gredo na reko vojaki in oblasti, da se sploh avtoriteta države zlorablja v to, da bi se zavratno in nasilno prepredile reforme, v katere je morala privoliti Turčija pod pritiskom zastopnikov velesil, da torej ta gujila država peščno igra svojo dvoumno ulogo — ako pomislimo vse to, menimo, da bi se velesile ne smele obotovljati ni trenotek več, kajti, ako ne store nemudoma radikalnih korakov, smatral bode turški fanatizem to obotavljanje znakom slabosti in na spomlad je pričakovati po vsej Turčiji grozne, krvave žaloigre, kateri je sedanje klanje na Kreti le malenkostna predigra.

Najnovejše vesti s Krete se glase: Turki so zapalili več delov mesta Rethymo, v Kisamu pa je bilo umorjenih 20 Turkov.

Italijani in pa uporniki na Kubi. Odbor „za podporo upornikov na Kubi“ je poslal revolucionarnemu odboru na Kubi brzojavko iz Rima, s katero hvali upornike, da so zavrgli reforme, ki jih je bila ponudila španjska vlada.

Zopet štrajk v Anini? Iz Lugoša javljajo, da kakih 10.000 delavcev, poslušajočih v rudnikih v Anini in v Rešicah, namerujejo vprizoriti štrajk na veliko. Politiške oblasti so poslale vojakov na lice mesta. (Kakor znano, je bil v Anini nedavno pravi boj med orožniki in upornimi delavci ter je padlo o tej priliki več oseb. Delavci so se pozneje udali sili in zopet pričeli delo, toda ta mir je bil le navidezen. Ur.)

Menelik je povabljen na razstave v Pariz. Včeraj se je v Marzelju vkrcal afričanski potovalec Gabriel Bienvalet, da se pelje v Gibuti. Bienvalet, katerega spremlja eden inženir, ima nalogo od francoske vlade, da se poda v Adis-Abebo k Meneliku in da povabi njega in njegov dver, da obiše svetovno razstavo, ki bode leta 1900 v Parizu.

Različne vesti.

Naši shodi. Kakor razvidno iz poziva na drugem mestu, bode v soboto zvečer velik javni shod v telovadnici „Sokolovi“. Na tem shodu bode razprava o občinskih in državnoborskih volitvah.

V nedeljo bode več shodov po okolici tem namenom, da se proglasijo kandidatje za občinske volitve.

Na posebno prošnjo Kjadincev (II. okraj) bode tudi tam javni shod, a še le v nedeljo dne 21. t. m. Shod se bode vršil v gostilni rodoljuba Križmančiča. Shod pri sv. Ivanu se skliče potem, ko se odločijo domačini sami gledé kandidata in naznanijo to društvu „Edinost“.

V namen ustanovitve ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu je nabrala ga. Ivanka Mikelič v nedeljo, dne 7. t. m., v društveni krčmi v Rojanu 2 kroni, za katere se ji iskrene zahvaljuje ustanovni odbor.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda sta darovala gospa in gosp. Ponikvar mesto venca na grob Stef. Nadlišku 5 kron.

Za občinske volitve v Trstu. Občinska oblast tržaška je objavila popravljene volilne listine, v katerih je vpisanih nastopno število volilcev:

1. v I. volilnem telesu	440
2. „ II. „	406
3. „ III. „	2753
4. „ IV. „	1710

Skupaj volilcev v mestu 5309

Volilci pa:

v I. okraju	478
„ II. „	284
„ III. „	338
„ IV. „	323
„ V. „	464
„ VI. „	352

Skupno volilcev v okolici 2239.

Vseh volilcev je torej 7548.

Nekolike razmišljanja po razglasenju volilnega oklica progressovcev za občinske volitve. Z obljubami niso bili nikoli štedljivi naši progressovci. Tip teh ljudij, ki vse obetajo in ničesar ne store, je n. pr. slavni Poldo Mauroner. Ta gospod je pred 3 leti vse obljubil svojim volilcem II. okraja: vse, nalodane tudi solca in zvezd doli z neba. Toda prebivalci II. okraja se zastoj ozirajo po — dejanjih. Jih ni in jih ni! Notorična istina je, ki se je konstatovala na naših shodih, da noben okraj ni dobil tako malo nego ravno oni, jedini, ki je bil zastopan po progressovcu Mauronerju. Kakor se to vidi čudno na prvi pogled, tako naravno je v resnici.

Mauroner ni dosegel ničesar za svoje volilce, ker se niti spomnil ni nanje. Ta brezbriznost je tudi naravna. Kako naj bi se zastopnik potezal za ljudstvo, katerega ne ljubi? Toda ta nebriznost in neljubezen Mauronerjeva do okoličanov ni samo njegova osebna last, temveč je last njegove stranke, je posledica progressovskega programa. Konečni cilj — to mora biti jasno vsakemu razsodnemu človeku — je le ta, da izpodrine naše ljudstvo iz okolice in je nadomesti se s svojim, italijanskim. Ker pa se ljudstvo, ki je le količkaj na dobrih nogah v gmotnem pogledu, ne da tako lahko odtisniti od domačega praga, je progressovi stranki razločno označena pot, po kateri jej je hediti, ako hoče doseči svoj cilj deposediranja slovenskih okoličanov: kolikor možno pozitivno, in v kolikor to ni možno, pa negativno delovati na gospodarski propad sedanjih okoličanov. Tako je razumeti nebriznost gospoda Mauronerja za gmotne koristi svojih volilcev; tako je razumeti nebriznost progressovcev za splošni blagor po okolici. Slep je, kdor ne vidi tega.

Pred volitvami so seveda gospoda polni obljub; naravno: stranke s takimi programi ne morejo igrati z odprtimi kartami. Tudi to pot ima progressovski oklic toliko obljub in tudi takih, da se vidi, da gospoda uprav računajo z ignorancijo svojega občinstva. Oni delajo obljube, o katerih vede dobro, da jih ne morejo spoiliti.

Oglejmo si n. pr. obljubo, namenjeno delavcem. Može progressove stranke hočejo delavskemu stanu s primernimi zakoni pripomoči v to, da zmaga v boju za ekzistenco, ne da bi se ksililo soglasje socijalno. Pa je nek čudak Rybář da je socijalno vprašanje težavno vprašanje, s katerim si brezuspešno razbijajo glave prvi

veleumi. Kaj še: malenkost je to, katero hote igraje rešiti progressova gospoda! Ako bodo voljeni slavni može progressove stranke, v najbližjem času ne bode več nezadovoljnega človeka na tržaškem ozemlju; o bedi bodo govorile le stare legende in praznovali bode mo večni in splošni karneval. . . . ! Ali bodimo resni!

Tako lahkomišljeno dajejo gospoda svoje obljube, da le slepe svoje občinstvo, tako frivolno se igrajo s toli resnimi stvarmi! Ubogo nevedno ljudstvo, ki se daješ voziti za nos in ne pomisliš, da to, o čemer ti govore toli samozavestno, je veliko socijalno vprašanje; da za izdavanje zakonov v rešenje ali vsaj ublaženje tega vprašanja so poklicani vse drugačni činitelji, nego pa občinski zastop tržaški. A v kolikor je ta občinski zastop dosedaj mogel uplivati na razvoj socijalni, bili so to njegovi sklepi za večno poviševanje doklad na razna živila — sosebno vino, pivo in meso —, s katerimi sklepi je le slabšal gmotno položnje siromašnih slojev in po takim tudi ostril socijalne odnošaje. Podraževanjem živil so progressova gospoda reševali dosedaj socijalno vprašanje, in tako bode najbrže tudi v bodoče. In pa: z najemanjem in naročevanjem ptujcev, tujih podanikov, na razna podjetja. Tako se gospoda blažili bedo med domačini!

Nadaljoje obljuba: skrbeti hočejo za povzdigo trgovine in industrije! — Morda s tem, da mrzé državo, ki žrtvuje milijone za našo trgovino, in se navdušuje za državo, ki ne bi mogla — kakor je dobro rekla „Reichswehr“ — žrtvovati v ta namen ni toliko centezimov, kolikor žrtvuje avstrijska država goldinarjev! Ali morda hočejo progressovci s tem pomagati tržaški trgovini, da mrze vse avstrijske narode, od katerih je zavisen razvoj naše trgovine?

Tudi mešne finance hočejo urediti gospoda, poslabšane po neugodnosti časov. Kdo pa je poslabšal te finance, da je res žalost? Menda le oni, ki je imel zadnja tri desetletja v svojih rokah usode tržaških financ. In to so bili — progressovci! Zdaj se zgovarjaje na slabe čase. Ne, časi niso niso nič krivi na naši mizeriji, ampak krivo je slabo gospodarstvo progressovskel! Da bi imeli sedaj v svojih blagajnah stotisočake, ki so jih v tej dolgi dobi zavrgli v prilog poitalijancemvanju, v prilog svojemu resničnemu politiskemu programu, danes bi bile polne občinske blagajne tržaške.

Taka je bila progressovska uprava!

Toda nazadnje so gospoda vendar nekoliko odkritosrčni, ko kličejo v boj za tisočletno — fikcijo, bi bili kmalu rekli — za tisočletno italijanstvo Trsta. Da, gospoda, tu ste bili odkritosrčni: v boju za to fikcijo ste razdrli naše finance in ste potratili vse materialne moči občine. In ker nam slovesno obljubljate, da hočete nadaljevati ta za občino pogubni boj za fikcije, ker hočete javni blagor i nadalje podrejati svojim „idejalom“, bila bi volilcem dolžnost, da ne verjamejo objubam vašega volilnega oklica, pač pa da vas z glasovnico v roki obsodijo radi vaših dejanj!!

Parturiunt Montes . . . Iz Buzeta pišejo „Slovenca“: Dne 6. t. m. je bila dovršena razprava o aferi Badeni-Počekaj (kolodvor). Parturiunt Montes . . . Vrišča je bilo toliko, da je človek mislil, da vsi Hrvatje, ki so bili navzoči o Badenijevem prihodu na tuhajnjem kolodvoru, bodo — obešeni. Po dovršeni razpravi o Buzetu, ki je trajala skoro 10 dnuj, poslalo je naše sodišče vse zapisnike na okrožno sodišče v Rovinj. „Ala! smo spravili Hrvate pred porotnike“, so govorili Buzečani ter na ta račun že „likof“ pili. Seveda pošto ustavljati, napadati osebe s kamenjem in palicami, razbijati instrumente godcem (kakor se je govorilo in raznašalo), to niso male stvari! V Rovinju pa so sinstvar trezno preresetali ter jo vrgli v — koš, gotovo na veliko iznenadenje in nevoljnost Buzečanov. Še „die Geistlichen“, kakor je pričela tožba in kateri so bili po njihovih mazorih največ uzrok, da so morali le izdaleka čuti gromoviti „Živio“ o pozdravu, še te, pravim, niso klicali pred sodbo. Ostala je le malenkostna razprava proti trem kmetom. Zagovarjati so se morali radi nekaj besedij, govorjenih v razburjenosti, ter z neznatnimi posledicami odšli pomirjeni s tukajšnjega — ne rovinjskega — sodišča domov nascitur ridiculus mus. Še 24 ur niso dobili. Tako je dovršeno I. dejanje: Badeni-Počekaj (kon.), sledil pa bode

konec II. dejanja: Talijanska družal v Buzetu. O tem sporočim pravočasno.

Veselic društva „Zarja“ v Rojanu. Ker radi nepredvidjenih dogodkov ni bilo mogoče dobiti mestnega orkestra, kakor naznanjeno na vabilih, sviral bo na tej veselici oddelek veteranske godbe.

Pevsko društvo „Skala“ v sv. Križu vabi na veselico s plesom, ki bo v nedeljo dne 14. februarja v prostorih g. Ivana Košute št. 6. Začetek točno ob 6. zvečer. Program priobčimo prihodnjic.

Kar ni dovoljeno v Dalmaciji, je dovoljeno v Bosni. „Bos. Pošti“ javljajo, da je bila te dni v Buzovju Sv. Savska veselica. To sicer ni ničesar posebnega, toda opomniti pa je treba vsekakor, da se je na tej veselici med ostalim predstavljala drama črnogorskega kneza „Balkanska carica“. Kakor je znano, se ta igra ni smela uprizoriti ne v Dubrovniku, ne v Spljetu!

Slabo zdravstveno stanje v Bosni. Čitamo v hrvatskih listih, da se je v mestih Novoselo in Branjevo, okraja zborniškega, znova pojavil legár (tifus). V višegrjskem okraju, v mestih Štrpci in Bielo, razsaja ista bolezen epidemski, dočim se v samem Višegradu pojavljajo posamični slučajji. — V mestu Dubnica, okraj zborniški, pojavile so se kózice.

Namesto na svatbo v — bolnišnico. Iz Pazina poročajo: Dne 8. t. m. slavil je 27letni posestnik Sestan v Novakih svojo poroko z lepo devojkjo, ki je imela mnogo snubačev. Ženin je stal baš pri oknu, ko je počil strel iz puške ter mu je zrnje udarilo v lice in prsi. Tudi nevesta in jedna družica sti lahko ranjeni. Umevno je bilo, da je ustrelil na Sestana koji prejšnjih snubačev njegove neveste, da se maščuje, ker je bil Sestan srečnejši nego on. Res so tega hudodelca zasačili še istega večera ter ga zaprli zajedno s 5 njegovih tovarišev in sokrivcev. Hudo ranjenega Sestana so prenesli v bolnišnico v Paziu.

Krvnik Bally. Ta krvnik, ki je te dni obesil v Zagrebu tri stenjevskih tolovajev, došel je le po naključju do svoje „državne službe“. Za časa okupacije Bosne je bil namreč nekdo obsojen na smrt zaradi roparstva. A kdo naj izvede smrtno obsodbo? Krvnika ni bilo. Bally — takrat vojak — se je prijavil višemu poveljništvu, da je pripravljen in „zmožen“ spraviti dotičnika na drugi svet s pomočjo vrvi. Vojno poveljništvo je poverilo Ballyu ta „delikatni posel“ in Bally je izvršil svojo nalogo takó, da — so bili zadovoljni vsi. Sodišče v Sarajevu je izdalo Ballyju svedočbo o „dobro izvršeni justifikaciji“ in na temelju te svedočbe je prosil Bally za mesto krvnika, izpraznjeno vsled smrti krvnika Kozarka. Ker ni bilo drugega prošilca, dobil je Bally to službo. On živi sicer kakor poljedelec v nekem selu v okolici Szegarda na Ogerskem, toda, kakor krvnik, je „državni uradnik“ v XI. plač. razredu. Poleg tega dobiva za vsakega obešenca 12 gl. 50 nč., 5 gl. dnevnice za dóbo svojega „službenega potovanja“ ter se mu povrnejo vsi podrobni „službeni“ stroški, celó stroški — za vrvi. Za justifikacijo stenjevskih tolvajev Brezoviča, Polovščaka in Vukaniča je dobil krvnik Bally 21 gl. 74 nč.

Morilka in samomorilka. Kmetica Suzana Krajnyak, stanujoča v neki vasi aradske županije, imela je z nekim mladim seljakom ljubovne odnošaje, med tem, ko je nje mož bival v Ameriki. Ti odnošaji niso ostali brez posledic: te dni je grešnica povila dvojčke. Iz strahu pred svojim možem je zadušila oba otroka ter ju zagrebala na polju. Ker pa se je mati morilke zagrozila isti, da jo ovadi erožnikom, skočila je morilka v vodnjak in se utopila.

Sabl gasilci. Te dni je navstal požar v hlevu, nahajajočem se poleg franciškanskega samostana v Vukovaru. Pogorel je ves hlev ter je preko 1000 glđ. škode. O tem požaru so se jako slabo izkazali vukovarski gasilci. Od sto in dvajset, došlo jih je na pozorišče — petnajst! Kaj je vzrok temu? Mar so gospodje gasilci rajše ostali doma v posteljah, ker je bil požar po noči, nego da bi šli v mraz, trudit se, da rešijo imetek — svojega bližnjega? To je res jako humanitarno! — No, hrvatsko časopisje zahteva energično, da se reorganizuje to gasilno društvo.

Kuga v Bombayu. Zasebna poročila iz Bombaya pravijo, da epidemija sicer ne narašča, a tudi ne pada. Izmed Evropejcev, naseljenih v Bombayu, obolelo jih je od početka epidemije pa do-

slaj samo 17 in od teh jih je umrlo 10. Kerpa je splošno zdravstveno stanje v Indiji boljše po letu nego po zimi, sosebno pa kuga odnjejuje v vročini zatorej se je nadejati, da pade bolezen izdatno s početkom poletja, ki se pričinja v Indiji koncem tekočega mes-ca. Vladne in občinske oblasti pa med tem marljivo desinificirajo ulice in ona poslopja, v katerih je bil kdo obelel ali umrl za kugo.

Zakaj živimo? Te dni je neki dr. Novak sklical v češkem mestecu Kosir shod, na katerem je hotel predavati o tem jako zanimivem vprašanju. Na shod je došlo kakih 90 oseb. No, komaj pa je pričel Novak govoriti, vstopil je v sobo vladni komisar in razpustil skupščino, ker ni bila prijavljena oblasti, kakor to zahteva zakon. Zajedno je dal aretovati nekega rokodelca, ki se je upri komisarjevi naredbi. — Večna, neprecenljiva škoda pa je, da je bil ta shod razpuščen. Ako bi bil komisar dopustil, da jo Novak dovršil svoj govor, bi svet vsaj doznal — zakaj živimo!

Odvetnik — morilec. V mestu Chile (južna Amerika) je odvetnik Waras lani osiguril življenje svoje mlade ljubice za 30.000 dolarjev. Te dni jo je zaval z arsenikom in potegnil zavarovalnino. Dekleta so pokopali brez sumnje, ker je bil zdravnik izjavil, da je umrla za sušico. Toda odvetnika je ovadil njegov kočijaž. Izkopali so dekleta in prepričali se, da je bila res zavdana. A odvetnik je pobegnil z novcem, predno so ga mogli zapreti.

Vse one častite naše gg. naročnike ki niso do sedaj ne vrnili doposlanih jim števil „Slovenke“, ne naročili se na isto, prosimo, da to store do 12. t. m., ker drugače se jim 4. štev. „Slovenke“ ne dološlje več.

Upravnišvo „Edinosti“.

Najnovejše vesti.

Trst 11. Volitve volilnih mož za občino puljsko so določeni za 18. dan t. m. — V nedeljo bode volitni shod v Baderni ob 2½ popoldne. — **Volitve volilnih mož v občini pomjanski za V. kurija se bodo vršile: v Šmarjah dne 22. in 23. t. (izvoliti je 6 volilnih mož); v Marzagah dne 24. in 25. t. m. (izvoliti je 7 volilnih mož.)**

Trst 11. Intronizacija škofa dr. Mahniča na Krku se bode vršila dne 25. t. m.

Atene 11. (Velevažne vesti.) Princ Jurij je odplul danes na Kreto z flotilo torpedovk. Med prebivalstvom vlada entuzijazem. Kralj in kraljica sta spremlila princa do kolodvora. V Pireju so se ponavljali entuzijastiški pojavi. Grška je odposlala vlastim noto, v kateri izjavlja, da ne more ostati nem gledalec v očigled svojim dolžnostim do krčanov, do prebivalstva jednake krvi in jednake vere, v očigled dogodkom na Kreti. V zbornici je izjavil Delyannis da ne more povedati kakov nalog je dobil flotila. Na vsaki način da hoče preprečiti Grška, da bi došlo turških vojakov a Kreto.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi ne živcih, blede in slabotne otroke; izvirnega okusa in preiskušnega učinka je **železno vino lekarja Piccolija v Ljubljani.** (Dunajska cesta)

prilagočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 glđ., pet pol literskih steklenic 4 glđ. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in v resti.

Trst. Pšenica za jeson 733 734 735 za spomlad 1896 773 do 774 Oves za spomlad 6-03-6-05. Kozna za spomlad 6-41-6-42. Kozna za maj-juni 1897. 3-81-3-82. Pšenica nova od 7- kil. t. 8-10 8-15 od 79 kil. 8-20-8-25. od 80 kil. t. 8-25-8-30 od 81. kil. t. 8-30 8-35 od 82 kil. for. — — — — —. Jačmen 6-10-8- priso 5-65-6-10.

Pšenica: Povpraševanje in ponudbe slabe; prodaja 80000 met. st. 5 nč. ceneje. Vreme lepo. Trga. Nara pirani sladkor tor. 12.10 maj 12 20 mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljeno. Trst. cariao vred odpošiljatev procoj t. 31 75 82-25. Ceno. 83-25 83-25. Cetrorni 34-25. V glavah sodih 36- — bolje. Trst. Kava Santos good average za februarj 61-25 za juni 61.75.

Hamburg. Santos good average za mara 80 50 za maj t. 51. — za september 52. — za december 52.25. mlačno. **Trst. Borski listek 11. februarja 1897**

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.25	101.75
„ „ „ v srebru	101.70	101.95
Avstrijska renta v zlata	123.05	123.45
„ „ „ v srebru	100.70	100.95
Kreditne skloje	362.75	366.50
London 10 let.	119.50	119.80
Kapitalom	9.52½	9.52
20 mark	11.74	11.73
100 itali.	45 10	45 25

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitek

75.000 kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočaje: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigra, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček

V Gorici, Gospodska ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik. cena glđ. 4.40. — „Primorec“, vsakih 14 dnij, cena 80 nč. — „Slovenska knjižnica“, v mesečnih snopičih po 18 nč., naročnina za jedno leto glđ. 1.80. Doslej izšlo 56 snopičev. — „Knjižnica za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopičih po 25 nč., za naročnike 20 nč. Doslej izšlo 23 snop. — „Materino delo za Boga in domovino“, 70 nč. — roman „Bele noči“, 25 nč. — „Venec slovenskih povestij“ 55 nč. — „Rutarjeve črtice o pokn. grofji Goriški in Gradiški“, 55 nč.

V Trstu prodaja prve tri tobakarnar M. Lavrenčič, nasproti veliki vojašnici in tudi tobakarna Pipan v sprehodu Ponte della Fabra, na kar opozarjamo Slovence v Trstu in okolici.

Gostilna v Idriji

Ces. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji odaja v imenu visokega c. kr.esarja v Idriji ležečo gostilno

„Pri zlati kroni“

(takozvano „malo gostilno“ se zraven v dajščimi prostori in inventarjem s 1. junijem 1897 v zlem.

Zaradi najemnih pogojev se lahko poizk v pisarni ces. kr. tuđškega ravnateljstva v Idri, med uradnimi urami in se tudi isti na željo dotičnikov pisмено dološljejo.

Osebnu predstavu se želi, znanje obeh deželnih jezikov je neobhodno potrebno.

Oni, kateri se za ta najem zanimajo, naj svoje pismene, kolekovane in zapečatene ponudbe z napisom:

„Ponudbe za najem gostilne“

vštevši do 28. svečana 1897 pri podpisnem uradu ulože.

C. kr. rudniško ravnateljstvo

v Idriji, dne 5. svečana 1897.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria števil 1 (med ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

ndanostjo

Yekoslav Grebenc.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Nemška vojska l. 70-71 z najzanimivejšimi epizodami

Ustopnina 20 novč. otroci 10 nov.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah

ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar,

dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER, „Ai due mori“ Trst, velik trg.

Poštno pošiljatvo izvršujejo se neutegoma.

SVOJI K SVOJIM!

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Novo skladišče

OLJA

kisa in mila

Prodaja se na drobno in na debelo.

Cene:

olje jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit., finejše po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52 nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno extrafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit.

Sprejemajo se tudi naročila, na dom franco pustivši na posodo vrč iz kositarja. — Ker je blagó prve vrsti, se tople priporoča slav. občinstvu. Udani Anton Siroca